

РЕШЕНИЕ

№ 20815

гр. София, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **500** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 172 ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от В. В. К. – [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM - 2128591/03.01.2026 г., издадена от мл.автоконтрольор К. Л. Д. в отдел „Пътна полиция“ –СДВР , с която на основание чл. 171, т.1 б.Б от ЗДвП по отношение на жалбоподателя К. е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца, както и срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM - 2128592/03.01.2026 г., издадена от мл.автоконтрольор К. Л. Д. в отдел „Пътна полиция“ –СДВР, с която на основание чл. 171, т.2А б.Б от ЗДвП по отношение на жалбоподателя К. в качеството му на собственик е прекратена регистрацията на собственото му МПС – лек автомобил „Ф. Г.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок до 6 месеца.

В жалбата се поддържа, че наложените принудителни административни мерки са незаконосъобразни, поради съществени процесуални нарушения, материална незаконосъобразност и необоснованост. Излагат се твърдения, че е предоставена кръвна проба за медицинско изследване. Моли за отмяна на процесните заповеди за прилагане на принудителни административни мерки.

Жалбоподателят редовно уведомен за съдебно заседание не се явява и не се представлява. Не претендира разности.

Ответникът-младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР –К. Л. Д., не се явява и не

се представлява. Не изразява становище по жалбата. С придружителното писмо, с което е изпратена административната преписка прави възражение за прекомерност в случай, че се претендира адвокатско възнаграждение.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 03.01.2026 г. в [населено място], жалбоподателят В. К. управлявал личния си лек автомобил Ф. Г. с рег. № ОВ 66077 ВМ, по бул.Ц. шосе с посока на движение от [улица] към [улица]. Същият бил спрян за проверка от полицейски служители на отдел „Пътна полиция“ – СДВР. В хода на проверката жалбоподателят отказал да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство Д. тест Дрегер 5000, с фабричен № ARLN 01103.

На водача К. е съставен АУАН № GA 4693002 /03.01.2026 г., издаден му е талон за медицинско изследване № 264372 за В. академия.

Въз основа на АУАН са издадени процесните заповеди - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GРАМ - 2128591/03.01.2026 г., издадена от мл.автоконтрольор К. Л. Д. в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която на основание чл. 171, т.1 б.Б от ЗДвП по отношение на жалбоподателя К. е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца и Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GРАМ - 2128592/03.01.2026 г., издадена от мл.автоконтрольор К. Л. Д. в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която на основание чл. 171, т.2А б.Б от ЗДвП по отношение на жалбоподателя К. в качеството му на собственик е прекратена регистрацията на собственото му МПС – лек автомобил „Ф. Г.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок до 6 месеца.

По делото е приета административната преписка по издаването на оспорената заповед, а именно: заверени копия на АУАН; Заповеди за ПАМ; талон за изследване; справка картон на водача, Протокол за химическо изследване за определяне на концентрация на алкохол и за химикотоксикологично изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози рег. № И-1065/04.02.2026 г. от химик Л. К. и гл.ас. д-р Б. М. при В. академия, заповеди на Директора на СДВР и на Министъра на вътрешните работи, установяващи компетентност на органа, издал оспорените административни актове.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно

тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Видно от разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорените заповеди, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая въз основа на представената заповед - Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. (л. 21) на Министъра на вътрешните работи, областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата. Във връзка с тази заповед е издадена Заповед № 513з-12086/14.10.2025 г., (л. 20), с която са определени длъжностни лица от СДВР да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП. Със Заповед № 513з-3662/03.04.2025 г. е преназначен на длъжността младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР К. Л. Д., който е и издател на оспорените заповеди. Предвид изложеното, съдът счита, че същите са издадени от компетентен орган.

Заповедите са издадени в предвидената в закона писмена форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаването им. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ по чл. 171, т.1 б.Б от ЗДвП по- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца, както и на ПАМ по чл. 171, т.2А б.Б от ЗДвП по отношение на жалбоподателя К. в качеството му на собственик е прекратена регистрацията на собственото му МПС – лек автомобил „Ф. Г.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок до 6 месеца.

Административните актове противоречат на материалния закон и неговата цел - отменителни основание по чл. 146, т. 4 и т.5 от АПК.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП: „ За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; а съгласно т.2а б. „б“от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: б) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за

употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Разпоредбите на чл.171 т.1 б. "б" и т.2а б."б" изискват на първо място жалбоподателят да е управлявал МПС, което обстоятелство в случая не е спорно. При наличие на една измежду хипотезите, посочени по т.1 б. "б", респективно по т.2а б. "б" е налице основание за прилагане на принудителната административна мярка, изразяваща се съответно във временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца и респективно прекратяване на регистрацията на собственото му МПС за срок до 6 месеца.

В случая, за да приложи процесните принудителни административни мерки по отношение на жалбоподателя, административният орган е посочил като фактическо основание обстоятелството, че жалбоподателят е отказал да бъде тестван за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство Д. тест Дрегер 5000 с фабричен номер ARLN 0103.

Действително, жалбоподателят не оспорва факта, че е отказал да бъде тестван за наркотици с техническо средство, но отказът му изцяло е продиктуван от станалия известен в публичното пространство факт, относно наличие на фалшиво положителните тестове, които отчитат наличие на наркотични вещества или техни аналози, без лицето да е употребило такива, за които е обявено, както в медиите, така и в интернет пространството. Същевременно обаче жалбоподателят не е имал намерение да не бъде подлаган на изследване, тъй като в рамките на указания срок и въз основа на издадения талон за медицинско изследване се е явил своевременно във В. академия и е предоставил биологичен материал – кръв и урина.

Видно от представения протокол за химическо изследване за определяне на концентрация на алкохол и за химикотоксикологично изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози рег. № И-1065/04.02.2026 г. от химик Л. К. и гл.ас. д-р Б. М. при В. академия, от извършените изследвания на кръв и урина на жалбоподателя В. К. не се установява наличие на алкохол и наркотични вещества.

Въз основа на приетите писмени доказателства се установява по несъмнен начин, че жалбоподателят не е управлявал собствения си автомобил след употреба на наркотични вещества или с наличие на алкохол в кръвта.

Наложеният принудителни административни мерки по чл.171 от ЗДВП противоречат на материалния закон и на неговата цел, а именно да бъдат преустановени допуснатите административни нарушения и да бъде осигурена безопасността на движението.

По изложените съображения Заповедите за прилагане на ПАМ се явяват незаконосъобразни и подлежат на отмяна.

При този изход на спора разноски се дължат на жалбоподателя, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM - 2128591/03.01.2026 г., издадена от мл.автоконтрольор К. Л. Д. в отдел „Пътна полиция“ –СДВР , с която на основание чл. 171, т.1 б.Б от ЗДВП по отношение на жалбоподателя В. В. К. е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца,

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM - 2128592/03.01.2026 г., издадена от мл.автоконтрольор К. Л. Д. в отдел „Пътна полиция“ –СДВР, с

която на основание чл. 171, т.2А б.Б от ЗДвП по отношение на жалбоподателя В. В. К. в качеството му на собственик е прекратена регистрацията на собственото му МПС – лек автомобил „Ф. Г.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок до 6 месеца.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: